

ENTREVISTA

ALADAS13. COL·LECTIU D'ARTISTES VISUALS

Maya Cusell, Núria Duran, Matilde Obradors i Charo Santana han creat a Cadaqués Aladas13. Es tracta d'un col·lectiu d'artistes visuals que té com a objectiu aglutinar i fer visibles les idees i els treballs artístics individuals en un projecte comú, amb exposicions col·lectives i accions, en espais públics i privats, dins i fora del nostre entorn

ARTISTES. Maya Cusell, Núria Duran, Matilde Obradors i Charo Santana

ALADAS13

“Volem transitar per espais oberts i sense límits”

Yolanda Falcon | FIGUERES

■ Per què neix Aladas 13?

Aladas13 neix en un moment en què planeja per Cadaqués una necessitat de moure coses en una mena d'inconscient col·lectiu. Ganes de sortir de l'individu i passar a la col·lectivitat. Sumar coneixements i experiència, des de diferents trajectòries i disciplines artístiques i compartir-les, realitzant projectes expositius i accions en comú. Un desig de comunicar-nos i unir forces, sentiments i propòsits. Ens agrada treballar amb totes les disciplines artístiques, ens interessa l'artista i el seu missatge en relació als altres. Reflexionar conjuntament en vers l'art.

I el nom, quina relació té amb el col·lectiu?

Les alades són lleugeres i fortes per remuntar tots els vents i poden volar alt i lluny. El que volem és transitar espais oberts i sense límits, i adquirir nous estadis a dins de cada una de nosaltres. 13 és l'any en què vàrem començar el nostre periple i coincideix amb els artistes que participem en cada projecte. Les quatre integrants del col·lectiu escollim 8 artistes. En total som 12 dones i un home-artista que fa una intervenció efímera.

Per què aquesta necessitat de fer visible els treballs artístics indivi-

duals en un projecte comú amb exposicions col·lectives?

Cadascuna de nosaltres tenim la nostra trajectòria individual i els nostres projectes expositius, per tant, el col·lectiu no és una via de projecció personal, sinó un clar desig d'experimentar el procés creatiu compartit. Ens interessa abordar-lo, tant en exposicions col·lectives, com en intervencions conjuntes, com ha estat el cas de l'acció al Corral de la Gala a Cadaqués. Les artistes que han participat en la primera col·laboració tenen trajectòries i edats diverses i dibuixen un mapa de l'art contemporani on estan representades diferents disciplines: art conceptual, pintura, pintura-instal·lació, escultura, fotografia, videoart, *performance* i *landart*. En definitiva el propòsit és desenvolupar l'art com a experiència en comú. Aladas13 es proposa viure els processos col·lectius d'experimentació creativa i planteja una reflexió sobre la significació de l'art i la influència de l'artista-dona en l'art contemporani, la seva rellevància, la seva presència i la seva transcendència i està obert a iniciatives i propostes d'altres grups.

El fet que el col·lectiu estigui format per dones artistes té alguna connotació?

No va ser quelcom pensat, va sorgir així. Tenim ganes d'estar en una mena de relació tribal.

Treballar juntes donant importància tant a l'intel·lecte com a la intuïció. La primera experiència al Corral de la Gala ens ha possibilitat a expressar la nostra sensibilitat, sense entrar en feminismes.

Quins són els propers projectes?

El més immediat és endinsar-nos en el procés creatiu que hem desenvolupat a la "Intervenció al Corral de la Gala". Hem documentat i enregistrat tot el procés; tenim un extens arxiu fotogràfic, hores de vídeo i escrits. El procés d'ideació s'ha fet *in situ* i les idees han anat evolucionant amb la participació de totes les integrants. Estem treballant amb aquest material per construir una exposició que parli del procés creatiu de la intervenció al Corral. A més a més, en aquesta exposició, cada artista realitzarà una obra en la seva disciplina artística, relacionada amb l'experiència de creació viscuda al Corral; serà una visió i una reflexió personal sobre la intervenció. Les artistes que participaran són: Camila Cañeque, Mercedes Capdevila, Montse Costa, Maya Cusell, Ana Hernández del Amo, Núria Duran, Carmen Hurtado, Fina Miralles, Matilde Obradors, Alexandra Porta, Catherine Rey i Charo Santana. La nostra idea és que aquest projecte expositiu sigui itinerant. Estem buscant un lloc on fer la primera exposició.

Ens agradaria molt que la primera escala, fos la ciutat de Girona.

Cap a on va l'art?

Mentre uns diuen que ens hem instal·lat en l'època del plagi i de tornar a crear una vegada i una altra les obres que ja estan creades, uns altres afirmen que hem d'aprendre amb els artistes que estan fent, i donar-los temps. Intentar comprendre. Avui l'espectador està en una situació de descobriment. Són les arts participatives postutòpiques, en les quals l'artista no espera ja canviar el món, però sí transformar la sensibilitat.

I com influeix l'entorn en l'art?

Tot i que el mateix sistema s'encarrega d'esmoreir els trencaments i la transgressió, no podem desestimar que una part de l'art actual, té contingut polític i sotmet a crítica els discursos imperants que ens guien en vers a la por i la crisi. També es parla de les proposicions horitzontals en què cada home-dona és un artista (Joseph Beuys) i això es manifesta en l'esfera pública i adquireix una dimensió política-espiritual, en definitiva, d'innovació social.

Per tant...

En el que segur podríem estar tots d'acord és en què avui és impossible fer definicions d'art, perquè les noves tecnologies porten la hibridació; vivim molt

més l'espai intersticial. A mesura que creix l'ús de les noves tecnologies, el cos de l'artista està més en primer plànol. Es parla de la "potència de la presència" (Lucia Santaella). Molts artistes estan experimentant la "força d'ésser i estar" en la hibridació entre On i Off, el virtual i el presencial, barrejant gèneres i disciplines; i som uns quants els que celebrem que no necessitem perdre el cos físic, biològic, per experimentar el digital. Es parla que l'art ha mort i que els museus ja no alberguen l'art, però de fet, estem en una època de trànsit en la qual conviu l'exploració del nou, amb la hipermercantilització de l'art i aquest embafador gust pel decoratiu. Sembla que el profetitzat museu imaginari de André Malraux, està aquí, no obstant això, les conseqüències són encara impredecibles.

Així doncs, al seu entendre, l'art és com un ésser viu, que neix i evoluciona...

No sabem cap on va l'art, però el que sí que podem dir, és que ens agradaria que tingués més presència en el món que el poder o els diners, perquè l'art és l'esperit de la vida. També podríem respondre aquesta pregunta dient: l'art va cap on vulguin els creadors de poesia: els artistes. ■